

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 9. júla 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. B. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 5T 80/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený M. B., prostredníctvom obhajcu JUDr. V. K., advokáta v P., proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 23. novembra 2011, sp. zn. 5T 80/2010, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 21. marca 2012, sp. zn. 5To 8/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 23. novembra 2011, sp. zn. 5T 80/2010, bol obvinený M. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 2. februára 2010 v čase okolo 13.00 hod. v Š. na ulici H. č. X. v rodinnom dome napadol svojho brata M. B., nar. X., trvale bytom Š., ulica H. č. X. tak, že po predchádzajúcej hádke a vzájomnom postrkovaní M. B. spadol na zem, kde ho M. B. najmenej jedenkrát kopol do hlavy a viackrát udrel päsťou do tváre, čím spôsobil M. B. ľahké zranenie, a to otras mozgu, zlomeninu nosových kostí, opuch a modrinu v okolí ľavého oka a líca, vylomenie troch predných zubov hore, nalomenie dvoch predných zubov dole, tržné rany nosa, pier a dutiny ústnej, ktoré si vyžiadali práceneschopnosť od 3. februára 2010 do 7. marca 2010.

Za to mu bol podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon tohto trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní šesťnásť mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu zároveň uložil povinnosť zaplatiť poškodenému M. B., nar. X., bytom Š., H. č. X. škodu v sume 1 714,70 €, V., IČO: X. náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 886,47 € a S., IČO: X. náklady nemocenských dávok vo výške 349 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného M. B., nar. X., bytom Š., H. č. X. odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Prešove rozhodujúci o odvolaní obvineného M. B. podľa § 321 ods. 1 písm. d, písm. f/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o náhrade škody. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. poškodených M. B., V. a S., podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Obvinený M. B. prostredníctvom obhajcu JUDr. V. K., advokáta v P., podal proti rozsudku okresného súdu ako aj proti rozsudku krajského súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Podľa jeho názoru sú rozhodnutia oboch súdov založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, pričom bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Poukázal na skutočnosť, že od samotného začiatku tvrdí, že z jeho strany išlo o konanie v nutnej obrane v zmysle § 25 ods. 1 Tr. zák. a nie o úmyselné ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže útok poškodeného M. B. bol spáchaný so zbraňou (šrubovák), v obydlí, ktoré podľa dohody spoluvlastníkov užíval obvinený.

Porušenie práva na obhajobu vyvodzuje obvinený M. B. z toho, že súd neurobil obhliadku miesta činu a nemal ani len pôdorys budovy, kde sa stal skutok, čo „spôsobilo nesprávny úsudok súdu“. Inak by súd zistil, že priestor miesta činu medzi schodmi a múrom neumožňuje kopnutie. Zistil by, že musel poškodeného aktívnou obranou dostať od dverí, aby mohol poškodenému ujsť. Okrem toho konal vo veľkom strachu, pretože poškodený je fyzicky zdatnejší a v minulosti ho už fyzicky napadol.

Obvinený ďalej uviedol, že v súvislosti s jeho obhajobou príslušník polície nezabezpečil dôkaz – šrubovák, ktorý pri výsluchu poškodený predložil.

Obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté rozhodnutia zrušil po predchádzajúcom vyslovení porušenia zákona z ním konštatovaných dôvodov a vec vrátil na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por.

Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že je opakovaním obhajobných tvrdení obvineného M. B. uplatnených v priebehu doterajšieho konania v tejto trestnej veci, vrátane konania odvolacieho.

Dovolací súd v súvislosti s uplatneným dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. konštatuje, že tento dovolací dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Z dikcie, ktorá je obsahom dôvodu „pod písmenom i“ vyplýva, že dovolací súd je zisteným skutkovým stavom viazaný, ale len za predpokladu, že tkzv. skutková veta obsiahnutá vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku. Poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z uvedeného je zřejmé, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdom prvého a druhého stupňa. Dovolací súd preto nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutia súdu druhého stupňa.

Pri pozornom prečítaní odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, na ktorý nadväzuje formou stotožnenia sa aj súd odvolací, je nepochybné, že tak v skutkovej vete

ako aj v odôvodnení, je obsiahnutá odpoveď na všetky námietky tvoriace obsah podaného dovolania.

S obhajobou obvineného M. B. o konaní v nutnej obrane sa prvostupňový súd vysporiadal na strane 6 a 7 rozsudku a odvolací súd na strane 4 rozsudku krajského súdu. Rovnako sa náležitá pozornosť venovala aj obhajobnej námietke obvineného, že kopnutie uvádzané poškodeným vylučoval priestor medzi schodmi a múrom, t.j. priestor, kde došlo k incidentu. Odvolací súd na strane 5 odôvodnenia svojho rozsudku logicky a s poukazom na ďalšie vykonané dôkazy vysvetlil svoj záver o kopnutí poškodeného obvineným, keď M. B. ležal na zemi po potknutí sa o koberec. Taktiež sa vysporiadal s dôvodným odmietnutím návrhu obhajoby na vykonanie obhliadky miesta činu a obstaranie predmetného skutkovača.

Vzhľadom k tomu, že najvyšší súd nezistil existenciu dovolacieho dôvodu vzťahujúceho sa k právnej kvalifikácii predmetného skutku, ani dôvod svedčiaci o zásadným spôsobom porušenom práve na obhajobu, bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. júla 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová